

Kedd délelőtt még az **Udvarhely Ma** applikáció és a polgármesteri hivatal Facebook oldala is arra buzdított, hogy Székelyudvarhely lakossága szavazzon igennel a hétvégi referendumon, védjük meg szüleinktől, nagyszüleinktől örökölt hagyományos keresztény értékeinket stb.

"Éljünk szavazati jogunkkal, és ne tartsuk távol magunkat egy kulcsfontosságú – a jövőnket, gyerekeink jövőjét meghatározó – kérdés eldöntésétől" – volt olvasható a honlapon.

A buzdítás azonban **néhány órán belül eltűnt**. Vajon miért? Meggondolták magukat és már nem akarják, hogy megvédjük keresztény értékeinket, vagy a jövőnk, gyerekeink jövője vált érdektelenné?

Esetleg belátták, hogy ez a népszavazás nemhogy fölösleges, de káros? Egy olyan vonat, ami a semmibe visz. **Mint a vasúti sínek a Kauflandnál** és tovább.

Huhúúúú.

Szerencsére leszálltak róla. Megkérdeznénk, mi lett, de nem tudjuk, **melyik osztályon** érdeklődjünk. A sajtóosztályon, a szociális osztályon esetleg a zárt osztályon?

Amikor a jelenlegi törvények ma is szavatolják, hogy a házasság férfi és nő között kötthessen, az alkotmánybírák közül 8-an úgy értelmezik a szöveget, hogy egyértelműen nőt és férfit jelent, mitől fél Udvarhely polgármesteri hivatala? Attól, hogy megsokszorozódik a melegházasságok aránya a városházán, ha nem szavazunk?

A zéró szorozva bármennyivel, zéró.

Ha a tudományos adatokat nézzük, a társadalom 1 százaléka, azaz Székelyudvarhely *tekintetében*

(kfm) körülbelül 340 személy homoszexuális. Egyikük se jelezte eddig nyilvánosan, hogy házasodni szeretne, netán gyereket vállalni.

Meg is kell ezt előzni, mint Pui Bélát az udvarhelyi bicikliúton. Hiszen tudjuk Murphy-től, hogy ha a baj megtörténhet, meg is történik.

Az egy százalék azt jelenti, hogy minden tanintézményben, ahol jár 100 gyerek, van legalább egy homoszexuális. Osztály- és iskolatársunk, munkatársunk, a tömbházban a szomszédunk, a családtagunk lehet, hogy meleg. A városháza 250 alkalmazottja közül kettő és fél. Szeretnénk-e, hogy ők boldogtalanok legyenek?

Ha úgy tennénk fel a kérdést, hogy szeretnénk-e, hogy **a székelyudvarhelyi magyarok 1 százaléka boldogtalan legyen**, mert születési adottsága miatt nem részesülhet azokban a jogokban, amelyekben más magyarok,

igennel felelnénk-e?

Mikor támadták meg a melegek a nem melegeket? Bántalmazták, megerőszakolták őket? Tudunk róla? Arról annál inkább, hogy székelyudvarhelyi, magyar homofób diákok rendszeresen bántalmaztak az LMBTQ közösség tagjához tartozó személyeket. Csak erről nem beszélünk, mert titkon egyetértünk vele: „**Verjék ki belőle az anyja istenit! Oszd ámen**”.

A következő diszkriminációs kritérium mi lesz? A szőkék, mert kevesen vannak? Az öregek, mert gyengék? Legyenek a mozgássérültek, ők úgy sem tudnak kiállni magukért! A hozzánk

képest másvallásúak, a más bőrszínűek, a 40-en felüli lábméretűek, a nálunk soványabbak meg a kövérebbek, a szegényebbek meg a buták. Abba úgyse esünk bele.

Amíg nem látjuk be, hogy **vannak rajtunk kívül más kisebbségek is**, más emberek is élnek a földön, mint mi, és nem gondoljuk át az ő szempontjaikat, nincs bennünk annyi szeretet, hogy elfogadjuk őket, addig nagyon kevés az esélyünk arra, hogy megkapjuk azokat a jogokat, amiket mi, kisebbségben élő magyarok szeretnénk.

Meg sem érdemelnénk.